

PROTOKÓŁ

MIĘDZY

RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ

A

KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW

o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku

Rzeczpospolita Polska

i

Królestwo Niderlandów

pragnąc zawrzeć Protokół o zmianie Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanej dalej „Konwencją”, oraz Protokołu, podpisanego w Warszawie dnia 13 lutego 2002 roku, zwanego dalej „Protokołem do Konwencji”,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Tytuł oraz preambuła Konwencji otrzymują następujące brzmienie:

**„KONWENCJA
MIĘDZY
RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ
A
KRÓLESTWEM NIDERLANDÓW
W SPRAWIE ELIMINOWANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU ORAZ ZAPOBIEGANIA
UCHYLANIU SIĘ I UNIKANIU OPODATKOWANIA**

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów,

pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmocnić współpracę w zakresie spraw podatkowych,

mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione, mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:”.

Artykuł 2

Artykuł 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

**„Artykuł 1
Zakres podmiotowy**

1. Niniejsza konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
2. Dla celów niniejszej konwencji, dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek Umawiającego się Państwa, będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa, ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów

opodatkowania przez to Państwo jest traktowany jako dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Państwa. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo Umawiającego się Państwa do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Umawiającego się Państwa.”.

Artykuł 3

W artykule 3 Konwencji:

1) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji na końcu litery i) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik).

2) w ustępie 1 artykułu 3 Konwencji po literze i) dodaje się nową literę j):

„j) określenie „uznawany fundusz emerytalny” Państwa oznacza podmiot lub strukturę ustanowioną w tym Państwie, która jest uznawana za odrębną osobę zgodnie z prawem tego Państwa, i która:

- (i) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu administrowania lub dostarczania świadczeń emerytalnych i świadczeń uzupełniających lub związanych ze świadczeniami emerytalnymi na rzecz osób fizycznych, i jest uznawana zgodnie z prawem tego Państwa lub jednej z jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych za fundusz emerytalny;
lub
- (ii) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu inwestowania środków na rzecz podmiotów lub struktur, o których mowa w punkcie (i).”.

Artykuł 4

W artykule 4 Konwencji:

1) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarządu albo jakiegokolwiek inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, jak również uznawany fundusz emerytalny tego Państwa. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód osiągniany ze źródeł w tym Państwie lub majątek w nim położony.”;

2) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli ze względu na postanowienia ustępu 1, osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obydwu Umawiających się Państw, właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z Umawiających się Państw będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów niniejszej konwencji, mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w niniejszej konwencji, chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Państw.”;

3) skreśla się ustęp 4.

Artykuł 5

W artykule 5 Konwencji:

1) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu uważa się, że określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którejkolwiek z form działalności, o jakich mowa w literach a) do e)

pod warunkiem, że ta działalność, lub w przypadku, o którym mowa w literze f), całkowita działalność stałej placówki, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.”.

2) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do stałej placówki, która jest używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo, jeżeli to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym Umawiającym się Państwie i:

- a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, lub
- b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego,

pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.”.

3) ustęp 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ustępu 7, jeżeli osoba podejmuje w Umawiającym się Państwie czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

- a) w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub
- b) w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub
- c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimkolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miałby zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.”.

4) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Ustęp 6 nie będzie miał zastosowania w przypadku, gdy osoba działająca w Umawiającym się Państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w pierwszym wymienionym Państwie jako

niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak gdy osoba działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu niniejszego ustępu, w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.”.

5) po ustępie 7 dodaje się nowe ustępy 8 i 9:

„8. Dla celów niniejszego artykułu uważa się, że osoba lub przedsiębiorstwo są ściśle powiązane z przedsiębiorstwem jeżeli, na podstawie wszystkich mających znaczenie faktów i okoliczności, jedno kontroluje drugie lub oba podmioty są kontrolowane przez te same osoby lub przedsiębiorstwa. W każdym przypadku, osoba lub przedsiębiorstwo będą uważane za ściśle powiązane z przedsiębiorstwem, jeżeli posiadają one bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w drugim (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce), lub jeżeli inna osoba lub przedsiębiorstwo posiada bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w danym podmiocie (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce) w danej osobie i w danym przedsiębiorstwie lub w obu przedsiębiorstwach.

9. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.”.

Artykuł 6

Artykuł 7 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7 Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski które można przypisać temu zakładowi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dla celów niniejszego artykułu oraz artykułu 23, zyskami które można przypisać w każdym Umawiającym się Państwie zakładowi, o którym mowa w ustępie 1, są zyski, które mógłby on osiągnąć, w szczególności w transakcjach z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był samodzielnym i niezależnym przedsiębiorstwem zaangażowanym w taką samą lub podobną działalność prowadzoną w takich samych lub podobnych warunkach, biorąc pod uwagę wykonywane funkcje, zaangażowane środki oraz ryzyka ponoszone przez przedsiębiorstwo poprzez zakład oraz poprzez inne części przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami ustępu 2, Umawiające się Państwo dokonuje korekty zysków przypisanych zakładowi przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa, które zostały opodatkowane w drugim Państwie, wówczas to drugie Państwo, jeżeli zgadza się z korektą dokonaną przez pierwsze wymienione Państwo, dokona odpowiedniej korekty w zakresie koniecznym dla uniknięcia podwójnego opodatkowania tych zysków; jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie zgadza się z taką korektą, Umawiające się Państwa wyeliminują w drodze wzajemnego porozumienia jakiegokolwiek podwójne opodatkowanie powstałe w takiej sytuacji.

4. Jeżeli zyski obejmują kategorie dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.”.

Artykuł 7

Artykuł 10 ustęp 2 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:

- a) 0% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Państwie;
- b) 5% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest spółka (inna niż spółka osobowa), która posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% kapitału spółki wypłacającej dywidendy;
- c) 15% kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.”.

Artykuł 8

W artykule 11 Konwencji:

1) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji na końcu litery e) skreśla się znak interpunkcyjny w postaci „.” (kropka) i zastępuje się go znakiem interpunkcyjnym w postaci „;” (średnik);

2) w ustępie 3 w artykule 11 konwencji po literze e) dodaje się literę f) w brzmieniu:

„f) uznawanemu funduszowi emerytalnemu drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Umawiającym się Państwie.”.

Artykuł 9

W artykule 13 Konwencji:

1) po ustępie 3 dodaje się ustęp 3a:

„3a. Zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 75% z majątku nieruchomości (nieruchomości), zdefiniowanego w artykule 6, położonego na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa.

Jednak takie zyski będą opodatkowane wyłącznie w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli osobą mającą siedzibę jest uznawany fundusz emerytalny tego Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym Państwie.”;

2) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustęпах 1, 2, 3 i 3a podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym zbywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

Artykuł 10

Artykuł 18 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Emerytury i renty, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i renty oraz inne podobne świadczenia, jak również renty kapitałowe, powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Wypłacone emerytury i renty oraz inne wypłaty realizowane zgodnie z przepisami prawa o ubezpieczeniach społecznych Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.

3. Emerytura i renta, inne podobne świadczenie lub renta kapitałowa będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, o ile składki lub wpłaty związane z taką emeryturą, rentą lub innym podobnym świadczeniem lub rentą kapitałową lub uprawnienia wynikające z takiej emerytury, renty lub innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej kwalifikują się do ulgi podatkowej w tym Państwie. Przeniesienie emerytury, renty, innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej z funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w Umawiającym się Państwie do

funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w innym państwie nie będzie ograniczało w żaden sposób praw do opodatkowania pierwszego z Państw zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Określenie „renta kapitałowa” oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach, dożywotnio lub przez wskazany lub ustalony czas, zgodnie z zobowiązaniem do dokonywania takich wypłat w zamian za odpowiednie świadczenie pieniężne lub mające wartość pieniężną.

5. Postanowienia niniejszego artykułu będą miały także zastosowanie w odniesieniu do ryczałtowej wypłaty w zamian za emeryturę, rentę lub inne podobne świadczenie albo rentę kapitałową.”.

Artykuł 11

W artykule 23 Konwencji:

1) w ustępie 2 wyrazy „artykułem 18 ustęp 2 i 5” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 1 i 2”;

2) w ustępie 3 wyrazy „artykułem 13 ustęp 5” otrzymują brzmienie „artykułem 13 ustęp 3a i 5” oraz wyrazy „artykułem 18 ustęp 3” otrzymują brzmienie „artykułem 18 ustęp 5”;

3) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach zgodnie z postanowieniami konwencji (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez Niderlandy wyłącznie z tego powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach), Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkowi od dochodu zapłaconemu w Niderlandach. Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach.”.

4) po ustępie 5 dodaje się nowe ustępy 6 i 7:

„6. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem konwencji dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to jednak Polska przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby może uwzględnić dochód zwolniony z podatku.

7. Postanowienia ustępu 2 nie będą miały zastosowania do kategorii dochodów uzyskanych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach w przypadku, gdy Polska stosuje postanowienia niniejszej konwencji w celu zwolnienia takich kategorii dochodów z podatku lub stosuje przepisy artykułu 10 ustęp 2 lub artykułu 11 ustęp 2 w odniesieniu do takich kategorii dochodów.”.

Artykuł 12

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26 Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Właściwe organy Umawiających się Państw dokonają dwustronnej notyfikacji lub uzgodnienia w sprawach, w których właściwy organ, któremu przedstawiono sprawę w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się, nie uznaje zarzutu podatnika za uzasadniony. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych w konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio, włączając w to komunikowanie się w ramach wspólnej komisji składającej się z właściwych organów lub ich przedstawicieli w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

5. Jeżeli:

a) zgodnie z ustępem 1 osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji; oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w zakresie rozwiązania tej sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu trzech lat od dnia, w którym wszystkie informacje żądane przez właściwe organy w celu rozpoznania sprawy zostały dostarczone obydwu właściwym organom;

każda nierozstrzygnięta kwestia dotycząca tej sprawy zostanie przedstawiona do arbitrażu, jeżeli osoba ta złożyła na piśmie stosowny wniosek. Takie nierozstrzygnięte kwestie nie zostaną jednak przedstawione do arbitrażu, jeżeli rozstrzygnięcie w zakresie tych kwestii zostało już podjęte przez sąd administracyjny któregośkolwiek z Państw. Jeżeli dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy, nie odrzuci wzajemnego porozumienia wdrażającego decyzję arbitrażową, taka decyzja będzie wiążąca dla obydwu Umawiających się Państw i zostanie wdrożona bez względu na terminy przewidziane w prawie wewnętrznym tych Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.”.

Artykuł 13

Artykuł 27 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27 Wymiana Informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania prawa wewnętrznego dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla tych innych celów wówczas, jeżeli zgodnie z prawem obydwu Państw właściwy organ Państwa udzielający informacji wyraził na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe zgodnie z prawem albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.”.

Artykuł 14

Artykuł 28 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Pomoc w poborze podatków

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Użyte w niniejszym artykule określenie „wierzytelność podatkowa” oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych na rzecz Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych lub organów lokalnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą konwencją lub jakimkolwiek innym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środkami zabezpieczającymi związanymi z taką kwotą.

3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa podlega egzekucji zgodnie z prawem tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może zgodnie z prawem zapobiec egzekucji tej wierzytelności, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie wyegzekwowana przez to drugie Państwo zgodnie z jego prawem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb zapewnienia egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego prawa, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa, nawet jeżeli w czasie stosowania takich środków zabezpieczających wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzytelności.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4, nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej zgodnie z prawem tego Państwa z uwagi na jej istotę, chyba że właściwe organy przyjmą odmienne ustalenia. Ponadto, wierzytelność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępu 3 lub 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie z mocy prawa drugiego Umawiającego się Państwa.

6. Postępowanie dotyczące istnienia, wymagalności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa nie może być prowadzone przed sądami lub organami administracji drugiego Umawiającego się Państwa.

7. Jeżeli w dowolnym czasie po złożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępu 3 lub 4 i zanim drugie Umawiające się Państwo wyegzekwowało i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu wymienionemu Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

a) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 3 – wierzytelnością podatkową pierwszego Państwa, która podlega egzekucji z mocy prawa tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy prawa tego Państwa zapobiec jej egzekucji; lub

b) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 4 – wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego prawa podjąć środki zabezpieczające w celu zabezpieczenia jej egzekucji;

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

8. W żadnym przypadku postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązki:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*);

c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zależnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;

d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jaką może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.”.

Artykuł 15

Artykuł 29 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 29 Uprawnienie do korzyści umownych

1. Bez względu na inne postanowienia niniejszej konwencji, korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień niniejszej konwencji.

2. W przypadku, gdy korzyść przewidziana w niniejszej konwencji, nie jest przyznana osobie na podstawie ustępu 1, właściwy organ Umawiającego się Państwa, który przyznałby tę korzyść, będzie mimo to traktował tę osobę jako uprawnioną do tej korzyści lub do innych korzyści w odniesieniu do danej części dochodu, jeżeli ten właściwy organ na wniosek tej osoby i po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ustali, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa w ustępie 1. Właściwy organ Umawiającego się Państwa skonsultuje się z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa przed odmową uwzględnienia wniosku złożonego na podstawie niniejszego ustępu.”.

Artykuł 16

Artykuł 31 Konwencji otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31
Zakres terytorialny

1. Zakres obowiązywania niniejszej konwencji może zostać rozszerzony w całości lub z koniecznymi zmianami na jakąkolwiek część terytorium Królestwa Niderlandów, która nie jest położona w Europie, jeżeli ta część terytorium Królestwa Niderlandów nakłada podatki zasadniczo podobne w swym charakterze do tych podatków, do których ma zastosowanie konwencja. Każde takie rozszerzenie zakresu obowiązywania będzie stosowane od takiej daty oraz z zastrzeżeniem takich zmian i warunków, włączając w to warunki związane z utratą mocy obowiązującej, które mogą zostać określone oraz uzgodnione w notach, które zostaną wymienione drogą dyplomatyczną lub w jakikolwiek inny sposób zgodny z procedurami konstytucyjnymi.

2. Jeżeli nie uzgodniono inaczej, wypowiedzenie konwencji nie będzie także oznaczać wypowiedzenia rozszerzenia zakresu obowiązywania konwencji na jakąkolwiek część, na którą jej moc została rozszerzona na mocy niniejszego artykułu.”.

Artykuł 17

Preambuła Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część konwencji.”.

Artykuł 18

Skreśla się dotychczasowe postanowienie I Protokołu do Konwencji.

Artykuł 19

Dotychczasowe postanowienia II, III, IV oraz V Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień I, II, III oraz IV.

Artykuł 20

Po postanowieniu IV Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie V w brzmieniu:

„V. Do artykułu 10

1. Przepisy artykułu 10 ustępu 2 litery b) nie mają zastosowania w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez lub na rzecz osoby, która jest odpowiednio, fiskalną instytucją inwestycyjną (*Fiscale Beleggingsinstelling*) dla celów holenderskiego podatku

od spółek albo przez lub na rzecz osoby, która jest otwartym funduszem inwestycyjnym zwolnionym z podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.

2. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z (częściową) likwidacją spółki lub nabyciem własnych akcji (udziałów) przez spółkę jest traktowany jako dochód z akcji (udziałów).

3. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z wypłatami z tytułu certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym stanowi dochód z akcji (udziałów).”.

Artykuł 21

Postanowienie VI Protokołu do Konwencji otrzymuje brzmienie:

„VI. Do artykułu 11

1. Ustala się, że określenie „jakakolwiek pożyczka” użyte w artykule 11 ustęp 3 litera c) obejmuje także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” użyte w artykule 11 ustęp 5 obejmuje także dochód z obligacji niezamiennych jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały). Ustala się także, że w każdym wypadku określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie artykuł 10.

2. Artykuł 11 ustęp 3 będzie miał także zastosowanie w odniesieniu do odsetek wypłacanych na rzecz i których rzeczywistym beneficjentem jest:

- a) the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następca prawny tego podmiotu;
- b) Atradius State Business N. V. w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski;
- c) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.”.

Artykuł 22

Skreśla się dotychczasowe postanowienie VII Protokołu do Konwencji.

Artykuł 23

Dotychczasowe postanowienia VIII oraz IX Protokołu do Konwencji, otrzymują odpowiednio oznaczenia postanowień VII oraz VIII.

Artykuł 24

Skreśla się dotychczasowe postanowienie X Protokołu do Konwencji.

Artykuł 25

Dotychczasowe postanowienie XI Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie postanowienia IX.

Artykuł 26

Dotychczasowe postanowienie XII Protokołu do Konwencji otrzymuje oznaczenie Postanowienia X:

„X. Do artykułu 27

Ustala się, że artykuł 27 ustęp 2 stosuje się także do osób lub organów, zajmujących się oceną spraw przedstawionych do arbitrażu na podstawie artykułu 26 ustęp 5.”

Artykuł 27

Po nowym postanowieniu X Protokołu do Konwencji dodaje się nowe postanowienie XI w brzmieniu:

„XI. Do artykułów 27 i 28

1. Przepisy artykułu 27 będą stosowane odpowiednio do informacji, które odnoszą się do stosowania przepisów odnoszących się do dochodów zgodnie z prawem wewnętrznym Umawiających się Państw, przez organy podatkowe Umawiających się Państw, które zajmują się implementacją, stosowaniem lub wykonaniem takich przepisów. Postanowienia artykułu 28 będą stosowane odpowiednio do pomocy w egzekucji kwot zapłaconych na podstawie przepisów odnoszących się do dochodu, w zakresie w jakim takie kwoty są traktowane jak wierzytelności podatkowe w odniesieniu do podatków przez Umawiające się Państwo, w którym te kwoty powstają.
2. Jakakolwiek informacja otrzymana zgodnie z ustępem 1 niniejszego postanowienia w związku z artykułem 27 będzie wykorzystywana wyłącznie na potrzeby określenia i nałożenia składek oraz określenia i przyznania korzyści zgodnie z przepisami dotyczącymi dochodu, w rozumieniu, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego postanowienia.
3. Na regulacje dotyczące dochodu, o których mowa w ustępie 1, składają się przepisy przewidujące przyznanie wsparcia finansowego przez Umawiające się Państwo na rzecz osób fizycznych, przykładowo w związku z wydatkami na najem, wydatkami na opiekę nad dziećmi i opiekę zdrowotną, dokonywane na podstawie możliwości finansowych tych osób fizycznych.”

Artykuł 28

Niniejszy Protokół wejdzie w życie ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostanie otrzymana późniejsza z notyfikacji, w której odpowiednie Rządy notyfikowały sobie wzajemnie w drodze pisemnej, iż konstytucyjne warunki formalne wymagane przez odpowiednie Państwa zostały wypełnione, a jego postanowienia będą miały zastosowanie dla lat podatkowych i okresów rozpoczynających się, oraz zdarzeń powodujących powstanie opodatkowania mających miejsce w pierwszym dniu lub po pierwszym dniu stycznia roku kalendarzowego następującego po roku, w którym niniejszy Protokół wszedł w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Warszawie, dnia 29.10.2020 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności przy ich interpretacji, tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

W imieniu Królestwa Niderlandów

Jan Samorzi

W. Bergeysma

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~edpisem~~

Warszawa, dnia 11/12/2020

Konrad Marciniak
Dyrektor
DEPARTAMENT PRAWNO-TRAKTATOWY

